

286 J. V. SNELLMAN – F. W. ROTHSTEN 15.III 1871

FLS, kart. 74

I händelse H:r Magistern icke vore hindrad att i qväll hedra mig med ett besök, får jag förbindligast härom anhålla, äfvensom att dervid få anlita H:r Magisterns biträde för språkrättelser i den oration mig åligger att i morgon föredraga.

Med utmärktaste Högaktning
Joh. Vilh. Snellman

10

d. 15 Mars 71.

287 TAL PÅ VILHELMSDAGEN 6.IV 1871, AVSKRIFT

FLS, E. Aspelin-Haapkyläs samling

Jag tackar Er för det ni helsat på mig. Det är alltid kärt att se att man icke är alldeles glömd af de unga. – Denna dag har medfört ett litet minne af vintern, ehuru denna tid är en tid för förhoppningar, för tanke på rika skördar. Jag hoppas att äfven i de unga krafter tiden måtte väcka lifvade krafter och håg ej allenast för att njuta lifvet, utan ock för att *arbeta för dess allvarliga mål*. Det är en förhoppningarnas tid ej blott för oss, vårt land, utan för vidare kretsar för hela världen. – Jag hoppas att ibland universitetets ungdom *den slappa lära som dagbladen predika* icke vunnit insteg, den nemligen, *att staterna och historien äro till för individen* eller som de uttrycka det grannare; för att individen må utveckla sina krafter och förmögenheter och göra sin ställning så beqväm som möjligt. Detta lär oss icke historien; staten och historien äro icke till för individen, utan individen är till för dem. – Det är nationernas lif som har betydelse för menskligheten och för dem bör individen offra lif och egendom. Mot läran att nationerna bör öka sitt välstånd se vi en annan vinna erkännande, en annan som säger: vi kasta bort lif och egendom när det gäller någö högre. Nationerna frukta kriget, och visst är det sorgligt när lif och förmögenhet i stora tal förstöras, men genom krigen stärkas nationerna för högre sträfvan- den. Vi lära oss af vår tid äfven det att anarkin är ett förderf, det är pligten, och pligten i dess högsta potens, pligten emot staten och fäderneslandet, samt dess stränga uppfyllande som ger staterna styrka. – Vi se att nationernas rätt att lefva vinner allt mera erkännande, hvilket är en stor tröst för de små nationerna. Det är nu mycket lättare att arbeta för dem än förut. Måtte detta erkännande bli allt större och derigenom äfven vår tro på vår nations framtid stärkas och på samma gång vår förmåga att arbeta för densamma stegras och om det gäller offra lif och egendom. Tiden är ej lämplig att jag djupare fördjupar mig i detta ämne. – Jag tackar er. – Eläköön kolmekertaisesti.

20

30

40